

SZEGEDI HAVI BOLDOGASSZON

URBAN

A SZEGED ALSÓVÁROSI R. KAT.
EGYHÁZKÖZSÉG HIVATALOS LAPJA
FELALÓS SZERKESZTŐ: P. SCHNEIDER VANCEA

KALENDÁRIUM

ÁPRILIS HÓ

1. Szerda. Szent Hugó. A 6 órai szentmise után általános feloldozás a III. Rend tagjainak. Délután 2 órától ostyasütés. 4 órakor Jeremiás próféta siralmai. 6 órakor szentbeszéd, gyóntatás.

2. Csütörtök. Nagycsütörtök. Fél 7 órakor a III. Rend tagjainak általános feloldozás. 9 órakor ünnepélyes szentmise. A papság és a hívek közös szentáldozása. Délután 3 órakor a szegények húsvéti segítése.

3. Péntek. Nagypéntek. Fél 7 órakor a III. Rendek általános feloldozás. 9 órakor csonka mise. Utána szentségkitétel a szent sírnál és egész nap szentségimádás. Este 7 órakor a Szentség visszahelyezése.

4. Szombat. Nagyszombat. Nyolc órakor tűzszentelés, húsvéti gyertya megáldása, keresztkútszentelés, szentmise. Délután $\frac{3}{4}$ órakor a társulatok gyűlekeznek a felkánarafi körmenetre.

5. Vasárnap. Húsvétvasárnap. 6 órakor szentségkitétel. Egész nap szentségimádás. Este 6 órakor szentbeszéd, szentségvisszahelyezés. A 6 órai mise alatt közös áldozás a III. Rend tagjainak, utána pápai áldás.

6. Hétfő. Húsvéthétfő. Az isteni tiszteletben ünnepi rend.

7. Kedd. B. Hermann. 10 órakor Szent Antal-mise. Délután 6 órakor szentbeszéd, litánia. A kilenckeddi ájtatosság 8-ik keddje.

8. Szerda. Sz. Dénes. Délután 3 órakor a »Vasúti Missio« szakosztály gyűlése.

9. Csütörtök. Sz. Konrád. Munkadélután az Oltáregylet termében. 6 órakor litánia.

10. Péntek. Első péntek. Sz. Ezekiel. 6 órakor szentséges mise, ájtatossággal. Délután 2 órakor ostyasütés a III. Rend Otthonában.

11. Szombat. Szent Leo pápa.

12. Vasárnap. Fehér vasárnap. Reggel 6 órakor énekes szentmise a »Rózsafűzér-Társulat« szándékára. Délután 3 órakor »Rózsafűzér-ájtatosság«. Utána a »Fehér Lányok« színdarabja.

13. Hétfő. Szent Hermenegid. Reggel 6 órakor csendes szentmise a »Rózsafűzér-Társulat« megholtjaiért. Délután 2 órától ostyasütés.

14. Kedd. Szent Jusztin. 10 órakor Szent Antal-mise. Délután 6 órakor szentbeszéd, litánia. A kilenckeddi ájtatosság 9-ik keddje.

15. Szerda. Szent Anasztázia.

16. Csütörtök. Ben. József. A 6 órai szentmisében a III. Rendnek közös áldozás, szentmise után fogadalommegújítás. Munkadélután és liturgiai előadás az Oltáregylet termében. Este 6 órakor litánia.

17. Péntek. Szent Anicét. Délután 2 órától ostyasütés a III. Rend Otthonában.

18. Szombat. Szent Apollonia.

19. Vasárnap. Húsvét után II. vasárnap. Reggel 6 órakor énekes szentmise a III. Rend szándékára. Közös áldozás. Délután 2 órakor előljárói étkezlet. Litánia után rendi gyűlés.

20. Hétfő. Szent Tivadar. 6 órakor csendes szentmise a III. Rend megholtjaiért. Közös áldozás. Délután 3 órakor a »Karitatív szakosztály« gyűlése.

21. Kedd. Szent Anzelm. 10 órakor Szent Antal-mise. Délután 6 órakor szentbeszéd, litánia. A kilenckeddi ájtatosság 1-ső keddje.

22. Szerda. Sz. József olt.

23. Csütörtök. Szent Béla. Munkadélután az Oltáregylet termében. Este 6 órakor litánia.

24. Péntek. Szent György. Délután 2 órától ostyasütés.

URBÁN

SZEGEDI HAVI BOLDOGASSZONY

Szerkesztő:
P. ZACHAR DAMJÁN
TELEFON 11-37
Főmunkatárs:
KOMÁREK IMRE kántor

MEGJELENIK HAVONTA
Előfizetés 1 évre 2 pengő
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
SZEGED-ALSÓVÁROSI
PLÉBÁNIA-HIVATAL

Béke veletek!

Ezen szavakkal köszöntötte Jézus feltámadása után szerelt tanítványait. Béke! A legértékesebb ajándék, amellyel az édes Üdvözítő a zivatartól megtépázott apostolokat meglephette. A keresztrejlesztés szörnyű tragédiája a tanítványoknak utolsó reményeit is széteszlatta s villámtól sujtott, széthasított jatörzsökhöz hasonlították. Lelkükben a hit és hitelenség, a remény és kétségbeesés váltakoztak. És ime, megjelenik a forrónszeretett Mester és egy szóval, a béke egyszerű szavával lecsendesíti a kedélyhullámokat.

Pax vobis! Béke veletek! Ezen szavakkal köszöntöm én is kedves Híveimet húsvét hajnalán. Béke! Mennyire sóhajtanak és vágyódnak utánad az emberek! Béke! Mintha ezen szóra lelkünk eldugott néma harangjai is megkondulnának.

A békéi hajszották és hajszolják mindig az emberek. Dante, a nagy olasz költő egy napon valamelyik ferencrendi zárda kapuján idegesen bebocsátást kért. Az előljáró kérdésére: »Dante, mit akarsz?« — a költő csak annyit felelt: a békét keresem. A nagyszellemű Dante — aki annyit dolgozott, küzdött — a békét szomjazta. Óh igen, a béke az a kedves és örömteljes szó, amely ártatlan gyermekkorunk karácsonyi álmát juttatja eszünkbe, amidőn a karácsonyja égő gyertyáinak csillogó fényében a »Dicsőség« és a »Békesség« bájos énekét oly boldogan daloltuk.

Ezt a békét hirdette Jézus egész földi életében. Az Egyház földi életünk hajnalán és napnyugtán is a béke szózatával köszönt bennünket. Megkeresztelésünknel elbocsájtáskor hallottuk legelőször Isten szolgájának ajkairól: Pax tibi, béke veled. És a legutolsó szavai is, amelyeket majd hozzánk intéz, így fognak hangzani: Requiescat in pace, nyugodjék békében. Ezen két üdvözlés közötti időben azonban erős harc folyik a béke isteni ajándékáért. Boldog ember, kinek szívében a béke lakozik! De nincs békéje a bűnösnek, hangzik már a régi köz-

mondás. Mert a bűn minduntalan előmászik sötét helyéről és állandóan jütlebe ságja a bűnösnek a szörnyű vádat: itt vagyok, kezeid munkája vagyok s el nem hagylak soha.

Ezeket is hívja Jézus béke szózata. Hívja a gyóntatószékhez, hol csak kis beismeréssel és megalázódással a pap jeloldozó szavaira visszaszáll lelkiükbe a béke örömteljes boldogsága.

Ez utóbbiaknak a megtérés kegyelmét kérem, — a lelki gyakorlatok aranytüzeiben megtisztult híveimet pedig az édes Üdvözítő béke-szózatával köszöntöm a »Feltámadás« dicsőséges napján.

Szeged, 1931. évi április.

P. Schneider Vencel
plébános

A szegénygondozásról

(P. Oslay Oswald elvei alapján.)

A mai nehéz anyagi helyzet következtében nagyon sok a segélyezésre szoruló szegény embertársaink száma, ezért érdemesnek tartjuk, hogy néhány szót szóljunk a szegénygondozásról.

A tulajdonképpeni szegénygondozás háromféle: a helyi jótékonykodás, a menhelyi szegénygondozás és az állandó karitatív segélyezés.

A helyi jótékonykodás az otthoni u. n. lokális segélyezés. Az ember érző lény, látja szegény szenvedő embertársait, megéssik a szíve rajtuk és anyagi tehetségéhez képest Krisztus Urunk parancsát igyekszik végrehajtani: »Szeressétek, segítsétek felelőtlenségeket!« Ez a segítség megnyilvánul akkor, mikor a kéregető koldúsnak alamizsnát, vagy mikor egyesek megértvén az isteni Mester parancsát szegénysegélyező egyesületbe lépnek és így igyekeznek segíteni a nehéz viszonyok között élő embertársaikon. Akár az első, akár a második mód a mai viszonyok között nem célszerű, mert rendszertelen, ellenőrizhetetlen. Ugyanis az emberek szíve éppúgy megéssik a szegény nyomorgókon, mint a nyomort mű-

tató, kérő és sokszor erőszakos embereken és különböző adományokban részesíti őket. Ha meggondoljuk azt, hogy ezek sokszor képmutató emberek és foglalkozásképpen űzik a koldulást és sokszor több szegénysegélyező egyesülettől is részesülnek havi segélyekben, akkor meglátjuk ezen segélyezési mód eredménytelenségét. Értsük meg jól ezt a mondatot: »Ne adjunk pénzt az ellenőrizhetetlen szegénynek!« A legtöbb ilyen pénzadomány csak igazán kidobott pénz és nem jó, hanem rosztékonkodás, mert rosszra viszi a szegényt. A legelhibázottabb a kéregetőknek, koldusoknak rendszertelenül nyújtott alamizsnálkodás. A kéregetők, koldúsok csak az első nap pironkodnak, de a második, harmadik napon már dacoznak, erőszakoskodnak, követelődznek és ha kezet is csókolnak az adomány átvétele után, de az utcán vagy hazaérve mégis elégedetlenkednek, sőt káromkodnak.

A szegénygondozás második faja a menhelyi szegénygondozás. Ez abból áll, hogy a szegény szenvedő felebarátunkat kiemeljük az őt körülvevő posványos környezetből és

egy tisztább, jobb és emberhez méltóbb helyre helyezzük. Ma már minden nagyobb helyen vannak u. n. menhelyek, szeretetotthonok, aggok házai, hol otthont kapnak a testileg, lelkileg beteg szegény felebarátaink. Ez azonban két szempontból nem megfelelő. Először, mert drága, másodsor a menhelyek lakói nem találják fel magukat új helyükön, nem vigasztalódnak tökéletesen, állandóan fájlalják elvesztett függetlenségüket, környezetüket és visszakíváncsoznak a régi életbe. Ezek a menhelyek lakói, ha kint biztosítva látnák életüket, ha meg volna a mindennapi betevő falat, ruházat, azonnal otthagynák a menhelyet, lenne az bármilyen fényes és szép palota is. Éppen úgy áll a helyzet a testileg vagy lelkiileg beteg, idős embernél, mint az öreg fánál, hogy más helyre át nem ültethető. Itt kell még megemlíteni a legigazabb keresztényi szegénygondoskodást, a családba-fogadási módot. Ez különösen akkor lehetséges, ha teljesen gyermektelen vagy egygyermekes család hajlandó családtagul fogadni egy szegény ugyanazon, vagy hasonló társadalmi származású felebarátját és hajlandó vele úgy bánni mint saját családtagjával. Ez a legmegfelelőbb jótékonykodás, habár küönösen város helyen nehezen viheto végbe.

A szegénysegélyezés harmadik faja az állandó karitatív szegénygondozás. Ennek a megvalósításához azonban három alap szükséges: szegényügyi hivatal, adománygyűjtők és szegénygondozók. Plébániánk területén már több éve működik a III. Rend szegénygondozó osztálya. Az elmúlt évben is 3600

szegény szenvedő felebarátunkkal igyekeztek felejtetni a szegénygondozó osztály tagjai a mostoha körülményeket. Ez azonban anyagiak hiányában kevésbé sikerült. Pedig sokan vannak akik megértik az isteni Mester parancsát, alamizsnálkodnak, de rendszertelenül, nem nézik kinek adnak, hanem csak adakoznak és utána azt gondolják, most jót cselekedtek. Pedig nem mindig így van, sokszor és pedig nagyon sokszor a rendszertelen adakozás bűnpártolás. »Ne adjunk pénzt az ellenőrizhetetlen szegényeknek!« Jól meg kell érteni ezt a mondatot és eszerint adakozni.

Hogy pedig az anyagi rész biztosítva legyen a szegénygondozó osztály működésénél, felhívjuk híveink figyelmét arra, hogy támogassák azokat, kik szentferences lelkülettel igyekeztek eleget tenni a magukra vállalt s nem könnyű kötelességnek. Támogassuk őket úgy anyagilag, mint erkölcsileg. Ha valaki a szegényeknek szánt valamennyi összeget, akkor azt vagy tegye Szent Antal perselyébe, vagy adja át a III. Rend szegénygondozó osztályának és egész biztos, Szent Antal megfizet érte. De nem csak pénzt adhatunk Szent Antal szegényeinek, hanem adhatunk természetbeni adományokat is. (Liszt, zsír, kenyér stb.) Ajánlják fel Szent Antalnak az adományt és egész biztos, hogy ő éppen oly hálás lesz érte, mintha pénzt adnának az ő szegényeinek.

Aki ezt megérti az eleget tesz Krisztus Urunk parancsának: »Szerezd felebarátodat, mint tenmagadat.«

Sch. —

A szentföldi nagyhétből

Mindenütt meghatók a nagyheti szertartások, legmagasztosabbak mégis Jeruzsálemben, Krisztus kínszenvedésének színhelyén.

A Kálvária kettészakadt kőszikláján Jeremiás siralmainak bús dalama úgy hat a lélekre, mint az orkán zúgása, mikor száguldó erejével minden útjába kerülő élőlényt eltemet. Itt nem kell szent sírt készíteni, megvan az eredeti sziklasír, mely már majdnem 1900 éve hirdeti a világnak, hogy az Üdvözítő legyőzte a halált.

Valamennyi szertartás közül legszívbemarkolóbb a nagypénteki körmenet, amelyik nagyjában azon az úton vonul végig, amelyen Megváltónk ment volt a Kálváriára, vállán súlyos keresztjével. Ezen a körmeneten nemcsak Jeruzsálem lakói vesznek részt, hanem a messze földről nagy számban érkező idegenek is.

Az Antonius-vár, most nevelő intézet, udvarán gyülekezik a hatalmas tömeg. A nagy udvar nem képes befogadni a világ minden tájáról összeverődött híveket, ezért a közönség egyrésze a környező utcákat lepi el.

Három óra előtt néhány perccel megérkezik a Szentsír óra, a szentföldi ferencesek legfőbb előljárója, aki ezt a szertartást végzi. Megkezdődik a keresztúti ájtatosság benn az udvarban, mert itt ítélte halálra Pilátus Jézust, itt tették vállára a keresztet s innen indult a menet a Golgotára? Az Álla a keserves Anya kezdetű ének bánatos hangjai mellett megmozdul a tömeg. A végeszakadatlan menet a szűk és keskeny utcákon nem fejlődhetik fel, miért is igazi körmeneti színezete csupán abban van, hogy minden csoport énekel, vagy imádkozik külön-külön a saját nemzeti nyelvén.

A körmenet lassankint a Szentsír bazilikája elé ér, hol már nemcsak az előtérben, hanem magában a templomban is akkora a tömeg, hogy mozdulni sem lehet. A bazilika előtt a körmeneten résztvevők meggyújtják gyertyáikat s így vonulnak fel a Kálváriára, ahova eddig a tömeget nem engedték felmenni. Résztvevő fájdalom vesz erőt a lelkeken. Lenyűgöző a megható látvány, midőn a jelenlevők megcsókolják a padlót a pap szavai hallatára, hogy itt, a Kálvárián, szegezték keresztre az Ur kezeit és lábait s itt adta ki lelkét a világ Megváltója.

A mélységes fájdalmat még fokozza az szokatlan és meglepő szertartás, amely egyebütt sehol sincs meg a világon. A körmenetet vezető pap felmegy a Kálvária oltárán felállított feszület mellé, leveszi az Üdvözítő fejéről a töviskoszorút, megcsókolja azt és a legmélyebb tisztelet jeleivel átnyújtja az egyik segédkezőnek. Majd harapófogóval kihúzza a vasszegeket az Üdvözítő kezeiből és lábaiból; azután a papság segítségével leemeli a Krisztus-szobrot a keresztől és fehér gyöcsbe takarja. A tömeg lélekzetviszafojtva nézi ezt a jelenetet s a szemek könnyben úsznak. Mikor aztán a temetési tömeg megindul, a zokogás olyan mérvet ölt, hogy még az énekkart sem hallhatni. A menet elején szerpapok viszik díszednyekben az illatos balzsamot, majd ezüst tálcán az Ur tövis koszorúját, később egyenkint a szegeket, végül pedig Krisztus szobrát hozzák.

A megkenés Kövénél megáll a menet. Leteszik a szobrot s itt a jeruzsálemi pátriárka, mint árimatiai József és Nikodemus helyettesítője, jóillatú balzsammal meghinti a szobrot. Innen már ő kíséri

a Szentsírhoz a halottas menetet. A sírbatétel elérékenyítő jelenetét zokogás nélkül még a legkeményebb szívű ember sem nézheti végig. Elérékenyülve roskad magába mindenki s megindulva mondogatja az evangéliumi századossal: Valóban Isten Fia volt!

A Szentsír temploma egész éjjel nyitva marad s a hívők szakadatlanul özönlenek az Oltáriszentség imádására. Hajnalhasadáskor tartják meg a feltámadási körmenetet a Szentsír örei, a ferencesek.

A föltámadási körmenet a ferencesek sekrestyéből indul a Szentsírhoz. Miután az előcsarnokban elénekelték a zsoltárokat, a szertartást végző pap kezében az Oltáriszentséggel csengő hangon énekli: Feltámadt az Ur ebből a sírból. Alleluja. Majd kilép a Szentsírből és háromszor egymásután énekli: Békeség veletek, én vagyok. Alleluja! A kar közben-közben ráfeleli: Ne

féljete! Alleluja! Erre megindul a templom belsejében a körmenet, mely alatt négyszer állanak meg, hogy felolvassák a négy evangéliumnak Krisztus Urunk feltámadásáról szóló szakaszait.

A körmenet a ferencesek Szűz Mária kápolnájába tér vissza, ahol már virágokkal ékes, fényárban úszó oltár várja az Oltáriszentséget. Ezen a helyen, ahol a feltámadt Krisztus Szűz Anyjának megjelent volt, hangzik fel a Husvét diadalmas éneke, amelynek hallatára megdobog az ember szíve, hullámszik minden korból, s a lélek földöntúli öröm mámorába szédül.

A körmenet szentségi áldással ér véget, de a lélekben tovább zsong a szavakkal kifejezhetetlen érzés, a szemekben úgy ragyog a könny, mint fényes csillag az égen. Ennél meghatóbb szertartás nincs a világon.

Bölcskey Ödön.

Hivatalos órában egy civkkes úr, elég robajjal benyit a plébánia hivatalba.

— Szervusz Plébános Ur! Báró X. Y. vagyok.

— Üdvözlöm Báró Ur! Foglалjon helyet.

— Kérem k. Plébános úr (már magázva) olyan kellemetlen helyzetbe kerültem. Képzelve, valami csirkefogó az állomáson ellopta a pénztárcámat és most itt állok garas nélkül.

— Hát ez bizony baj!

— Legyen szíves segítsen ki 50 P-vel. Holnap behozom.

— Sajnos kedves Báró, de ily

segítségek nyújtására berendezve nem vagyok. De adok egy jótanácsot. Menjen el a »Mágnás Kaszinóba«. A saját társadalmából akárki könnyen kiségetheti.

— Nem, ezt nem tehetem! Kérem segítsen ki, becsületszavamra meghozom.

— Még egyszer mondom, ezt én nem tehetem. Én szerzetes vagyok, pénz felett csak előljárói engedély korlátai között rendelkezem. Csak alamizsnákat adhatok. Ha segítve van annyival, amennyit egyik-másik kéregetőnek adok, szívesen segíték a baján. (Kiveszek 50 fillért, oda nyujtom. A Báró átveszi, megnézi.)

— Köszönöm. (Zsebrevágja, elrobo.)

Sz. I.

*

Beesett képű, könnyes szemű fiatal ember lép be az irodába.

— Plébános Ur! meghalt az édesanyám, holnap szeretném eltemetetni.

Nyugodjék meg az Isten akaratán... stb. Mutassa meg a halotti értesítőt, hogy anyakönyvezzem.

— Majd holnap behozom.

— Akkor mondja be az adatokat.

Mindent a legpontosabban leadott.

— De Plébános Ur! nagyon meg vagyok szorulva. Szükségem volna még 20 pengőre a temetéshez.

— Mi ingyen végezzük a temetést, a koporsót pedig megkapja a városházán.

— Igen, már meg is kaptam, de én nagyon szerettem az édesanyámat és díszesebb temetést akarok. Később majd visszatérítem.

— No jó, nem bánom; kap segílyt, de hozza be előbb a halotti értesítőt és a szegénységi bizonyítványt.

— Nekem már most kellene a pénz.

— Megmondtam, — előbb nem kapja meg.

Szomorú szívvel távozott.

Még most is — hónapok után — várom, hogy visszajöjjön.

*

Fiatal asszonyka adja elő panaszát:

— Nagy nyomorban vagyok. Öt

gyermekem napok óta éhezik... Egy-két pengőcskét kérnék... stb.

— Fő tétlenül segítünk. Csak utána nézek, hogy valóban olyan nyomorban él-e? Hol lakik?

— Galamb-utca 27. szám.

Megnézem a térképet. És legnagyobb meglepetésemre kiséül, hogy a Galamb-utcában csak 18 házsám van.

— Vallja be, hogy nem ott lakik.

— Itt sülyedjek el, ha nem ott lakok.

— Hogy ne sülyedjen el itt, menjen ki gyorsan, mert rendőrt hozatok.

Egy-két hét múlva — magát egészen elváltoztatva — megint eljön a fiatal asszonyka panaszkodni.

— Hol lakik?

— Galamb-utca 9. szám.

— Kik laknak még abban a házban?

— Nem tudom, még senkivel sem beszéltem, mert csak egy hónapja, hogy odaköltöztem.

Megnézem a térképet s tovább faggatom.

— Ugye a vasút felőli oldalról szokott hazatérni?

— Igen.

— Mondja meg, melyik oldalon van a 9-es szám?

— A bal oldalon.

— Gyorsan siessen haza. De hogy hazataláljon, megsúgom magának, hogy a 9-es számú ház az utca jobb oldalán van.

*

Higyj, de megnézd kinek.

pd.

Árpádházi Szent Erzsébet hétszázados jubileumára

Irta: Gauder Andor.

Lajos nagyon szerette Erzsébetet és nemes szívének tüzet az érzelem legfinomabb megnyilatkozásával tudta kifejezni. Az előkelő, igazán lovagi lélek érezte kötelességét, hogy megvédje mindenkiel szemben és megoltalmazza mindentől a legdrágább kincset, melyet Isten reá bízott és akit társalgás közben nővérenek szólított. Iparkodott a legnagyobb előzékenységgel és jósággal enyhíteni azon keserőségeket és igazságtalanságokat, melyek a kis jegyes szívére neheztedek.

A szeretet résen áll és alva nem alszik. (Kemp. 111.5.2.) Valahányszor az örgrófat a kötelesség az ősi kastélyból kiszólította, sohasem feledkezett meg Erzsébetéről, hogy ajándék nélkül tért volna vissza. Értékes csecse-becsék, nyakék és nyakláncok, korall-rózsafűzér és szentképek voltak kedveskedéseinek tárgyai.

De az okos szeretet kedvesének nem annyira adományára, mint az adományozónak a szeretetére tekint; inkább néz a szíves jóindulatra, mint a dolog értékére és személyének utána tesz minden ajándékot. (Kemp. 111.6.2.) A szerető gondosság Erzsébet szívét kiragadta a sorvasztó mindennapiságból és lelkében gyengéd, tiszta szerelemre gyult a jövőendő férj iránt. Mikor Lajos útjából visszaérkezett, hozzámment bocsánatot kérni, hogy ne minősítse figyelmetlenségnek, ha most ajándék nélkül tért

Két szárnyal emelkedik az ember től a földi dolgokon t. i. egyenes lelkülettel és szívbeli tisztasággal. Az egyenes lelkületnek a szándékban, a szívbeli tisztaságnak a hajlamban kell meglenni. Kempis 11.4.1.

vissza. Erzsébet nem nehezelt meg semmiért. Bármennyire is gúnyolták, csúfolták, soha nem panaszkodott. Most azonban mély seb kínozza gyengéd lelkét. Nem az elveszett ajándék, hanem amiről csak Varila Gualtier tud beszélni, akinek gondjaira bízta még gyermekkorában, amikor Magyarországból kihozta.

Varila átérezte Erzsébet minden fájdalmát és amikor urával vadászatra ment, kereste az alkalmat, hogy az erdőtisztáson beszélgetés közben véleményt kérjen tőle. Amikor tehát letelepedtek a gyepré, melléje ült és így szólt hozzá:

Felséges Uram! szabad-e kérdésemre válaszát kapni? — Beszélj — bátorította az örgróf — mondj bizalommal amit akarsz és én szívesen fogok válaszolni.

— No jó — Uram — hát mi történjék Erzsébet kiasasszonnyal? Feleségül veszed, vagy visszaküldjük atyjához?

E szavak hallatára az örgróf fölállt, jobbával az Inselbergre mutatott:

— Látod azt a hegyet? Ha lábától a tetejéig tiszta aranyból lenne és szerződésileg nekem adnák, akkor sem küldeném el Erzsébetet. Mert — bár a pénz mindent tehet, kitépi a barátot barátja keble kéréjéből, miként a hitvány gyomot; fiút elpártosít apjától és apját saját fiától... elvonja oltárától a papot s a honfit a közügynek asz-

talától és mindkettőt hitetlenné teszi; kettéhasítja a szerelmesek szent és öröknek gondolt esküjét, felmetszi a jegy s házasság gyűrűjét, magát a szent erényt is megcsúfolja — de elgondolhatsz amit akarsz, én nálánál semmit sem szeretek jobban ezen a földön és egyedül csak őt akarom birni. Jámborsága és egyéb erényei miatt kedvesebb nekem a világ minden gazdagságánál.

— Megengeded Felség, hogy mindezekről referáljak Erzsébetnek?

— Sőt, kérlek, add át ajándékomat is. Ekkor Lajos elővett vadásztáskájából egy cizellált ezüsteretű tükröt, melynek hátlapjára a Megváltó képe volt festve.

Mekkora lehetett az öröm Erzsébet szívében, amikor Varila elmondotta az örgróf izenetét és mily elragadtatással emelte ajkaihoz a tükröt, amikor Jézus képét meglátta, akire annyiszor gondolt szenvedései közben!

Ime közeledett a pillanat, melyben a két gyengéd szív álma megvalósult. 1218-ban töltötte be az az örgróf 18. életévét, amikor több nemes ifjúval együtt Eisenachban, a Szent György-templomban lovaggá ütötték Nounburg püspökének jelenlétében, aki a kardokat benedíkalta.

A következő évben — az örgróf által vezetett hadjárat lefolyása után — Lajos kijelentette, hogy Erzsébetet eljegyzi.

— Figyeljétek — mondja Teodorik történetíró — ezt a boldog if-

jút, ezt a tiszta vőlegényt, aki eljegyzéskor süket volt az istentelnek tanácsaira és kioltotta az arany utáni szomjúságot, mert tudta, hogy ilyen jó menyasszony az Isten ajándéka, melyet azoknak ígért, akik igazságosan munkálkodnak a földön. Ime a lelkinyugalom, mely megbecsülhetetlen drágakő, mely akkor fénylik legjobban, midőn vilálmok vonulnak át az égen.

Az eljegyzés fényes keretek közt folyt le. Jelen voltak Hesszen és Thüringia összes grófjai, lovagok, úrhölgyek és apródok nagy serege. De a menyasszonynak az oltárhoz vezetése Varila és Meinard grófoknak volt fenntartva, akikre 9 évvel ezelőtt hárult a nehéz feladat, hogy elkérjék a magyar királytól és Thüringiába hozzák e drága kincset.

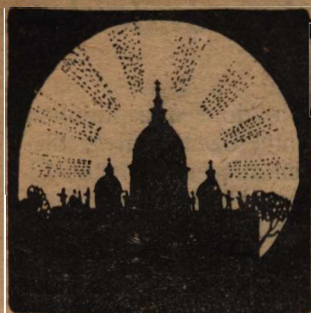
A régi krónikák beszélnek lakomáról, táncról, lovagi tornákról és vívásokról, de talán senkisémet tudta ésszel fölérni azt a szent örömet, mely a két ártatlan szívben honolt, amikor az érzelem és eszmeviláguk ugyanaz volt.

Mily kedves mosoly sugárzott le a fiatal jegyespár arcáról. Hiszen az egyik alig volt 13 éves és a másik most lépett a 19-be.

Míg az emberek örömmel vigadoztak e kedves esemény lejátszódásakor, ugyanakkor az angyalok koronát készítettek e választott jegyespár számára és hálaéneket zengedeztek az Istennek, hogy e teremtményekbe annyi kegyelmet és lelki erőt öntött.

(Folytatjuk.)

VILÁGEGYHÁZ

Páduai Szent Antal ünnepe. Rómából jelentik: A Pápa Dalla Costa páduai püspökhöz Páduai Szent Antal halálának 700. évfordulója alkalmából rendezendő ünnepségekkel kapcsolatban apostoli levelet intézett. Levelében örömet fejezi ki az ünnepségek rendezése fe-

lett és kiemeli, hogy Lisszabonban ugyanakkor ünneplik meg Szent Antal emlékét. A Szentatya a legesziintébb sikert kívánja az ünnepségekhez és befejezésül apostoli áldását küldte a püspököknek és a jubileum rendezőségének.

Tizennégy papot gyilkoltak le Moszkvában. Moszkvából jelentik, hogy a cseka »kémkedés« címén 14 napot tartóztatott le, akiket vidékről szállítottak Moszkvába. Az a hír terjedt el a városban, hogy az ártatlanul elfogott papokat a cseka börtöneiben kivégezték. Hír szerint a papokat egyenként engedték be a kínzókamrákba, ahol kínai és lett terroristák először ujjukat vágták le, majd a szó szoros értelmében elevenen darabokra szaggatták az ártatlan áldozatokat. A szörnyőséggel nagyban tetézte az, hogy a kínzókamrában a papok, amikor beléptek, maguk előtt látták társaik szörnyű végzetét. Állítólag a papok közül négyen a kínzókamrába való belépéskor megőrültek. A tizennégy pap közül állítólag ortodox csak három volt, a többi pedig római katolikus lelkipásztor, akik közül hét Lengyelországból álruhában jött Oroszországba, hogy életük feláldozásával is hirdessék Krisztus igaz hitét.

A kormányzó és az egrí szegénygondozás. Csepeli György miniszteri osztálytanácsos tanulmányt írt az egrí szegénygondozásról, amelyet annak idején P. Oslay Oswald, a fenecrendi házfőnök korában kezdeményezett. A szerző Horthy Miklós kormányzó feleségének ajánlotta könyvét. A kormányzó és a szerzővel együtt kihallgatáson fogadta P. Oslay Oswald tartományi főnököt is.

A közel háromnegyed óráig tartó kihallgatás végén a kormányzórné kijelentette, hogy a szegénygondozás egrí normáját különös figyelmében és támogatásában kívánja részesíteni.

Jópélda. Valamennyien emlékszünk a szegedi karácsonyi ünneprontásra, amidőn a szegedi városi színházban a Csodabár c. erkölcstelen fércdarabot adták elő. P. Vencel plébános akkor erőlyesen tiltakozott ezen erkölcstelen mérenylet ellen. Most olvassuk, hogy Szekesfehérvárott is kísérleteztek ezen színdarabbal, de az ottani lakosság és vezérférfiainak tiltakozására levették a műsorról. Csak épülhetünk a szekesfehérvári hívek vallásos buzgóságán és vezéreik gerincességén. Prohászka püspök népszerűsége megteremtette gyümölcsét. Szelleme még most is ott lebeg szeretett városa felett.

Tizenkét templomot lerombolnak Odesszában. Odesszából jelentik: Az odesszai szovjet a »harcos istentelenek« szektájának indítványára úgy határozott, hogy leromboltatja a tizenkét odesszai ortodox templomot, közöttük a híres Szentháromság- és a Miklós-templomot is. A templomok harangjait az industrializálási program végrehajtóbizottságának rendelkezésére bocsátják. Az istentelenek szektájának tagjai már meg is kezdték a templomok lerombolását. Elsőnek az odesszai kikötő bejáratánál álló Miklós-templomot rombolják le. Az odesszai hívők ezrével zárandozkodnak ki a lerombolandó templomhoz és néma keserűséggel nézik az istentelenek munkáját.

Páris—Lisieux—Lourdes—Páduai zarándoklat.

Irta: Kelemen Sarolta III. r. előjárónő.

Milánó—Velence

Narancs és pálmaligetek közül a tengerre mosolygó villák között vitt útunk s jó ideig gyönyörködtünk a csodaszép tájban és a hajókázók, fűrdözők vidám mulatságában. Beaulieu, Sur Mer, Eze, Cap Dail Monaco, Cap Martin, Mentone után az olasz határ Ventimiglió következett. Utlevélvizsgálat, vámvizsgálat (ami ugyan csak annyiból állott, hogy csomagjainkra ráírkálták az igazoló jegyet, de fel nem bontották), átszállás után, most már olasz földön San Remo—Genová át dél-után 6 órakor Milánóba érkeztünk. Nizzától Milánóig vonatunk 98 alagúton haladt át, melyek közül nem egy volt 8—10 percig tartó.

Szállásunk az állomáshoz közel levő Hotel Cervo és Hotel Nizzában volt; ez utóbbinak tulajdonosa szinte kitérő örömmel fogadta Dr. Paulovitsot, kit már régebről ismert és azt se tudta hogyan kedveskedjék a magyaroknak. A kitűnő vacsora után saját költségén finom vörösborot szervírozta, és »Evviva hungheresi«-vel köszöntötte ránk, mire egy zarándoktestvérünk ügyesen »Evviva Mussolini«-vel felelt, persze boldog örömet keltve.

Ide kívánczik különben az a megállapítás, hogy egész útunkon általában csak figyelmességgel és rokonszenvnek látszó udvariassággal találkoztunk. Ez alól csak egy olasz kalauz képezett kivételt, aki nagy mérgesen tépte le kocsink ablakairól a »reservécé«-táblát. Később tudtuk meg, hogy ez se miránk haragudott, hanem a francia felírásra.

Milánóban sajnos csak nagyon kevés időt tölthettünk és így egyedül csak a dómot nézhettük meg valamennyire. 22-én reggel szent-

misénk volt a dóm kriptájában nyugvó Boromei Szent Károly sír-oltáránál. Szentmise után lebecsajtották a koporsót elzáró lemezt és láthattuk Szent Károly holttestét.

A dóm gyönyörű szép kívülről is belülről is. A szószek ma is ugyanaz, melyen a 397-ben meghalt Szent Ambus püspök prédikált, kinek beszédei a későbbi Szent Ágostont megtérítették. Az óriási üvegfestésű ablakokon az egész ó- és újszövetség élénk táruul szebbnél-szebb jelenetekben. Megcsodáltuk a templom kapuját is, melynek egyik szárnyán Krisztus élete, másikon Krisztus szenvedése van különálló jelenetekben megörökítve. A jászolkában pihenő Jézuska kicsiny karja egészen fényesre van csókolva és élesen elüt a többi sötét patinás érc színétől. A kincstárat is megnéztük és bizony sok-sok órát is szívesen eltöltöttünk volna itt, ha az idő nem sürgetett volna. Indulás előtt kívülről megegyszer megcsodáltuk ez építészeti remeket ezernyi tornyával, melyek mindegyikén egy-egy szobor áll, s azután indulnunk kellett. Rövid sétánk alatt áthaladtunk az üvegboltozatos Viktor Emmanuel téren, láttuk szobrát és láttuk az »Utolsó vacsora« világhírű művészenek Leonardo da Vinci-nek szobrát is. Egyéb nevezetességeket megnézni nem volt időnk, a temető este már, és reggel még zárva volt és így e csodás szépnek ismert temető látására nem kerülhetett sor. Reggel 9 órakor vonatra szálltunk Venezia felé.

Utunkba estek: Treviso, Romano, Chiar, Rovaco, Brescia, Lonati, Desancon, itt gyönyörködtünk a Garda tóban, azután még Verona, Porto-Vescovo, Vicenza, Padova, Mestre és végre a sokszor meg-

énekelt vízi-tündérország: Venezia!

Délután 3 óraker érkezünk és a késői ebéd után a társaság egy része, kik Velencét már ismerték kihajókázott fürdőzni a Lídóra, mi többiek pedig, akik először járunk itt, szintén hajóra szállunk ugyan és a Canal Granden hajókázunk, de nem a Lídóra, hanem a Szent Márk templomhoz. Az állomás szomszédságában lévő szállónktól jó félóráig tartott a hajóút a Márkus térig, de nem bántuk volna, ha tovább tartott volna is, oly szép és oly rendkívül érdekes volt. A megelevenedett történelem!... Mily jó, hogy a hajócskák, gondolák zajtalanul siklanak a csendes vízben; a modern autótülkölés, zakatolás sehogyan sem illenék ide, ahol a gyalogjáró is szinte lábujjhegyen szeretne lépkedni, nehogy zajt ütve, elröppenjen az a kimondhatatlan valami: Velence varázsa! Ósrégi patinás falai nyugodt méltósággal nézik magukat a csendes vízben és szinte nehéz elhinni, hogy falaik mögött nem a régi büszke hatalmasok uralkodnak, hanem talán nagyon is zajos, modern embe-

rek élnek tucat-életüket...

A Márkus térre megérkezve nagy ijedelmünkre a templom főbejáratát már zárva találtuk, de szerencsénkre a mellékajton beeresztettek bennünket és így e világhírű szép templomot belülről is megcsodálhattuk.

Felmentve érzem magamat attól, hogy hosszabban időzzem az itt látottak szépségeinek leírásánál, hiszen nagyon sokan, nagyon szépen megírták ezt már — még e kedves lap hasábjain — hogy én már semmi újat nem tudnék mondani.

Körülsétáltuk a Márkus tere, megetettük a kedves kis galambokat, — mert hiszen a Márkus-tér szép emlékei nem volna teljesekek, ha a kedves kis galambok lábcskáinak melegét nem éreztük volna kezünkön, ha nem babusgathattuk volna őket, amint vállainkra szálltak s nem örvendezhettünk volna, amint tenyerünkbe egész bizalommal szedegették a nekik kedves szemecskéket... Azután újra vaporettóra szállva, hotelunkba hajókázunk.

Vége következik.

PLÉBÁNIAI HIREK

Barabás László dr. előadása Assisről. Aránylag kevésszámú, de válogatott hallgatóság előtt tartotta meg — a Katholikus Kör kultúrháza alapja javára — vetítettképes előadását Barabás László dr. tanár, — Olaszországban élő hazánkia — »Assisi«-ről a kereskedelmi és iparkamara dísztermében. A rokonszenves megjelenésű és nagykézsültségű előadó poétikus előadásában és kitűnően sikerült

éles diapozitívek kíséretében élvezte hallgatóságát Umbria lankás természeti szépségeiben bővelkedő tájaira, majd a »poverellónak« Szent Ferencnek élete nyomán sorban elvonultatta a híres Portiunkula kápolnát, a legendás helyeket, hol a »Fioretti«, a rózsák sztigmatizált Szentje megfordult, végül a »San Francescot« a hármaskör, egymásra épített gótikus templomot a fellegrvárban, hol a rózsák Szentje eskü-

vőjét tartotta a »Szegénység Urnő-jével« és melynek gyönyörű freskóit nagyobbrészt a híres Giotto alkotta. Lenyűgöző előadását e költői szárnyalású szavakkal fejezte be: O Tescio, Tescio, szivárgó kicsiny érpatak, de benned a csillagos mennyország Assisije tükröződék és a Fioretti tündöklő rózsái rengek vizeid azurkék felületén. A közönség lelkesen ünnepelte és meleg tapssal jutalmazta az előadót.

A **szentmihályteleki** társadalmi egyesületek az állami iskolával karöltve tartották meg a március 15-i ünnepélyt több száz főnyi közönség jelenlétében. Az ünnepélyt a Hiszek egy elénekelése után ifj. Ábrahám Imre népköri elnök nyitotta meg lendületes beszéddel. Az ünnepi beszédet Dr. Tóth Imre kormányfőtanácsos, a népkör ügyésze mondotta, ki párhuzamot vont a 48-as március és a mai március 15-e között. Az állami iskola tanulói szép szavatokkal, énekekkel és előképekkel tették változatosabbá az igen jól sikerült ünnepélyt. Az ifjúsági egyesület tagjai egyfelvonásos irredenta darab előadásával könnyekig hatották meg a jelenlevőket. Almási Ferenc igazgató-tanító záróbeszéde után a jelenlevők által elénekelt Himnusz hangjaival ért véget az ünnepély.

Az **Alsóvárosi Népkör az Ifjúsági Körrel** karöltve ünnepelte március idusát. Az ünnepséget Deák János körelnök nyitotta meg. Utána szavatok következtek. Bóka Ignác a talpra magyart, Molnár Etelka «Magyar leány vagyok», Kövecsi Mancika, Csucs Veronka, Szécsi Imre, Bödő Pistike és Papp Ferenc márciusi verseket szavaltak nagy sikerrel. Az ünnepi beszédet Dr. Tóth Imre kormányfőtanácsos mondotta. Utána a főispán, majd a polgármester mondtak beszédet. Felszólalt még Dr. Berecz János egyetemi profesz-

szor, a Kath. Kör Elnöke és P. Vencel plébános is, ki a vallásról és a hazafiságról beszélt. Beszélt még Dr. Szivessy Lehel is

A **Gróf Klebelsberg-telep** március hó 22-én ünnepelte március idusát. Szépen szerepelt az ifjúsági zenekar és vegyeskar. Somogyi Károly nyitotta meg a gyűlést. Az ünnepi beszédet Tóth Imre dr. mondotta. Az ovodista és elemista gyermekeken kívül szavalt Groszner Béla, Lengyel János pedig gitár kísérettel énekelt. A záróbeszédet Kiss Károly tanfelügyelő tartotta meg.

A **Szeged-Alsóvárosi Kath. Mezőgazdák Köre az Ifjúsági Egyesülettel** együttesen tartotta hazafias ünnepélyét vasárnap a Pálffy-utcai körhelyiségben. Az ünnepélyt Kószó József elnök nyitotta meg, utána Benkő János konferálása mellett szép szavakat adtak elő Nyári Ferenc, Csala Bözsike, Sándor Etelka, Kószó Mihály, Balogh Etelka, Ördögh Ferenc, Varga József, Ördögh Antal, Vass Erzsike, Vass János, Csonka Mihály és Császár Antal. Az ünnepi beszédet itt is Tóth Imre dr. kormányfőtanácsos tartotta. Felszólaltak még Varga József és Bata János. A záróbeszédet Komlósi Imre tartotta.

A **Katolikus Legényegylet** és a Széchenyi Szövetség vasárnap délután tartotta ünnepélyét a Galambutcai székházban. Az ünnepi beszédet Vass Béla dr. az egyesület elnöke mondotta. A kitűnően összeállított műsor szereplői a következők voltak: Szücs B. József, Lajos László, Kiss Józsi, Grószner Vilmos, Hauer Ilonka és még többen. Az ünnepélyen nagy sikert aratott a Legényegylet zenekara a szép irredenta dalokkal. A záróbeszédet Madarász János a Széchenyi Szövetség elnöke mondotta.

A **Miasszonyunkról nevezett iskolánövérék** alsóvárosi zárdájában

működő tanintézetek külön-külön ünnepelték a márciusi szabadság-ünnepet. Az elemi iskola nyitotta meg az ünnepélyek sorát március 12-én délután tartott irredenta szellemű előadásával. Szombaton délután a Boldog Gizelláról nevezett nőipariskola tartotta ünnepélyét. Vasárnap délelőtt a polgári leányiskola, délután a gyakorlóiskolások és a tanítónőképző növendékei tartották meg pompás műsorú ünnepélyüket. Nagy sikert arattak a szebbnél-szebb élőképek hazánk ezeréves multjából Szent Istvántól napjainkig és a »Szent tűz« c. szindarab szép előadása.

A Szevedi Oltáregyesület február 19-én tartotta rendes évi közgyűlését, melynek keretében beszámolt az 1930. évi működéséről. Dr. Kószó Istvánné elnöknő megnyitója után Ávenderné Vass Margit titkár fe'olvasta az évi jelentést. Az Egylet tagjai lelki életük első kötelességét — a havi szentségimádást mindenkor hiven megtartották a közös szt. gyónás és áldozással együtt. Az Egylet fáradhatatlan lelkiigazgatója P. Vencel plébános úr minden hó első csütörtökén, ugyszintén harmadik csütörtökén az Oltáriszentség szent titkairól beszélt. Lelkigyakorlatok voltak az Egyletnek a nagyhéten; a nagypénteki sirnál is ott térdeltünk és részvettünk az Allelujás és az Urnapi, valamint a városban tartott különböző körmenetekben is. Ugyszintén képviseltette magát a Egyesület mélt. Dr. Glattfelder Gyula megyéspüspök úr által vezetett »Velencei zarándoklaton is.« — Vass Erzsébet pénztáros beszámolt az Egylet vagyoni viszonyairól — bevételekről és kiadásokról, — amelyet a közgyűlés rendben talált. Ugyancsak felolvasta a kincstári jelentést is, melynek keretében tájékoztatta a tagokat, hogy a nehéz gazdasági

viszonyok mellett is mily sok egyházi ruhát készítettek és javítottak az Egylet szorgalmas: «Jézus munkásai.» Végül a lelkiigazgató továbbra is buzdította az Egylet tagjait a lelki életük mélyítésére és megköszönte Jézus nevében a tagok szorgalmas munkáját. (Titkár)

Feltűnő, hogy a hitközségi adó ellen három református ember, akiknek feleségük katolikus, is felszólalt. De nem azért, mert magas az adó, hanem azért, mert öreájuk nem vetettek ki adót, pedig a feleségük katolikus és ők tudják a kötelességüket. Csak a kezdő nevüket írjuk ki: M. J. Mátyás-tér, K. L. Világos-u. és N. N. Borbás-u — A katolikus részről ilyen felszólalással csak Z. I. Bécsi-k-út élt.

Kérjük hveinket, hogy a parkirozott Mátyás-tér útjait tartsák be. Alsóváros becsületéről van szó! Ha letörjük a bokrokat, fákat ha letapossuk a gyepet, — ezzel debizonyítjuk, hogy nem érdemeljük meg a szép teret.

P. Jakab házfőnökünk, erejét meghaladó buzgósággal fárad a lelkek üdveért. A legutóbbi időben is péstmegyei Kakucson tartott egy hetes missiót igen nagy eredménnyel. Isten fizesse meg fáradtságát.

A lelkigyakorlatok elmultak. Mindegyiken számosan jelentek meg hveink közül. P. Vencel, a lelkigyakorlatok vezetője a következő levelet kapta egyik hálás hallgatójától: «Hálás köszönetet mondok az összes ismerős és ismeretlen lányok nevében, akik a lelkigyakorlaton jelen voltak. Köszönjük a Plébános úr fáradtságát amellyel a mi szívünkbe és lelkünkbe törekedett az őszinte szent gyónást és áldozást felindítani. Ezután is azon leszünk, hogy minél vallásosabb és szófogadóbb lányok legyenyünk.» Aláírás : K. T.

Kat. Legényegylet márc 22-én vallásos délutánt rendezett. A műsoron Csipak Ferenc, Szücs B. József, Bóka Ignác, Molnár István, Szekeres Ferenc és P. Zachar Damján szerepeltek.

Szerk. üzenet. Szeged Sz. P. Csak az lehet a tanácsunk, hogy ilyen esetben, amikor egy szegedi hétfői lap, amely kereszténynek tartja magát, erkölcstelen, leánykereskedelmi lapot hirdet, — akkor tiltakozzék az illető lap szerkesztőségénél; hátha ott nem is tudják, hogy a Délibáb ilyen.

Missziókra adakozott Nemes Mátyásné 5 P-t. Pogány gyermekeit váltotta ki N. N. »Antal« és N. N. »Vince« néven.

A Klebelsberg-telepi lelkigyakorlat, melyet P. Krescensz és a kecskésitelepi, melyet P. Damján tartott szép eredménnyel végződtek. A hívek buzgón hallgatták a beszédeket és lelkiileg megújulva várják a boldog húsvéti ünnepeket.

P. Frigyes névnapja. Március 6-ika évtizedek óta kedves napja a szegedalsóvárosi híveknek és a szegedi gyermekeknek. Ezen a napon üli a mindenki által szeretett Frigyes Bácsi védőszentjének névünnepe. A felköszöntők között mégis a legkedvesebbek és a legtalálékonyabbak mindig a gyermekek. P. Frigyes már 37 év óta a gyermekpalánták kertésze a zárdaiskolában. És a kis csemeték — akiknek szüleit és jórészen nagyszüleit is már Frigyes Bácsi tanította az Isten ismeretére és szeretetére — a természet első mosolyait, a nyiladozó illatos virágok ezreit hozták szeretett hitoktatójuknak névnapjára, hálaból és kedves és épületes hittanításért. Március 6-ka óta pedig P. Frigyes a gyermekbimbók nevelése, oktatása mellett az ajándékba kapott virágokat rakosgatja, öntözgeti szobájában és a zárdá folyosóin. Ismeri minden egyes virágnak

ajándékozóját és locsoláskor mosolyogva, becézgetve szólítgatja a kedves tanítványok neveit. Frigyes Bácsit csak virágok között lehet elképzelni. Hiszen azok között nevelt, tanított és öregedett meg. Ezért oly virágos a kedélye. A jó Isten még sokáig tartsa őt így nekünk és szeretett tanítványainak.

Szent Erzsébetről tartott előadást Mester János dr. a Szegedi Piarista Diákszövetség második nagybójtai délutánján nagy sikerrel »Szent Erzsébet, a szociális munka mintaképe« címmel. Előadásban megemlékezett arról, hogy a szentéletű magyar királyleány nemcsak a felmondásban és az engedelmisségben tanúsított olyan magatartást, amely a magyar leányok példaképek állíthatnak maguk elé, hanem a szegények szeretetében, a szociális munka elvégzésében is. Szent Erzsébet nemcsak a testi, hanem a lelki szegényeken is segített.

A Szeged Alsóvárosi Iparoskör vasárnap este tartotta ünnepélyét a Sárkány vendéglőben. A megnyitó beszédet Engi Péter, az ünnepi beszédet Takács Péter mondta. Ezután még gazdag hazafias műsor következett.

Rózsafűzér-Társulat a múlt évben is folytatta elismert áldásos működését. A csoport vezetőik Szélpál Anna, Kiss Viktória, Dobó Jánosné, Rác Anna, Szécsi Mária, Tuksa Anna, Rózsa Viktória, Haska Mária és Szélpál Róza fáradságot nem ismerő buzgósággal igyekeztek kötelességeiknek megfelelni. Csak a jó Isten fizetheti meg azt a sok szép lelki és anyagi gyümölcsöt, amelyet az ő igyekezetük érlelt meg az alsóvárosi plébánia hitéletében. Ehelyen hozzuk tudomására a Rózsafűzér-Társulat tagjainak, hogy a Titkok sorsolásánál befolyt összegből 214 P-t a szentmisékre, 635 P-t az oltárok díszítésére fordítottunk. A többit pedig félretettük Sz. Vendel oltárának megújítására.

TÁRCA

A keresztfa alatt.

Örömmel hallottuk, hogy a városi színház a nagyhétén Dr. Zombory Jenő szegedi kir. főügyész »Pilátus« című vallásos darabját adja elő. Felhívjuk a hívek figyelmét, hogy aki csak teheti, nézze meg ezt a nagyhét hangulatába illő darabot.

A darabból való a következő rész :

Longinus. (kis ideig mozdulatlan marad, aztán fejét felemelve felsóhajt) Nekünk megbolondulunk sem szabad... (szívét fogja) Hej...

Kornélius. (feldult ábrázattal jön be, szíve fölött a ruhát gyüri) Kitéplek hitvány husdarab...

Longinus. (az örömtől szinte felszökik) Neked is...

Kornélius. Ugy nyomja, úgy tépi...

Longinus. (szinte örömmel) Csavarja... mint acélmarok...

Kornélius. (keze ökölben, elcserédéssel) Gyilkolni... ölni... Hogy kit s miért — mindegy... Ölni...

Longinus. Nagyot kiáltani... vagy valakit — úgy képen... (mutatja) Juj... Mint nálunk Germániában...

Kornélius. (fogcsikorgatva) Vad csikóra kapni — és hol legsűrűbb az ellenség... bele! Aztán vágni... vágni...

Longinus. Aprítani, gyurni... Juj, mint nálunk Germániában! Vagy Pilátust úgy gyomron... (mutatja) Juj. Mint nálunk... (Torkán akad a szó, mert megpillantja a balról belépő Pilátust.)

Pilátus. (gondolatokba merülve jön) Kornélius, itt?...

Kornélius. (Komoran, hidegen)

Kiszenvedett...

Pilátus. Ily hamar? Lehetetlen...

Kornélius. (Fejét lehajtja) Ki...

Pilátus. Mondj el mindent.

Kornélius. (Hidegen) Mit mondjak el uram?

Pilátus. Mindent. Hogy halt meg, mit beszélt, mint viselkedett?

Kornélius. Ne kívánd ezt most uram... Epétől keserű ízű a szám, olyat találnák mondani, hogy magam is...

Pilátus. (kurtán) Mindegy. (kézlegyintéssel elküldi Longinust.)

Kornélius. (vállat vonva) Amint parancsolod... Amikor nekem adtad a parancsot a végrehajtásra: én is eléd akartam állni, — de nem mint Fábius vagy Justus, hogy vasad elé tárjam meztelen mellem...

Pilátus. (Szemöldökét ráncolja.)

Kornélius. Hanem, hogy markolatig szivedbe mártsam kardomat...

Pilátus. (arcát előnti a düh, keze ökölben).

Kornélius. Abba a szívbe, amelynek nem volt elég bátorsága...

Pilátus. (mindkét kezét magasra; ütésre emeli, haragtól szikrázó szemmel néz farkasszemet Kornéliussal, ki állja s viszonozza tekintetét. Majd Pilátus öklét fokoatosan lejjebb engedi s inkább magának mondja) Miért nem tetted?

Kornélius. Mert tekintettem bened Rómát... és a császárt.

Pilátus. (lassan magához tér, komoran) Beszélj...

Kornélius. Amikor már függött és lassu cseppekben hulló vérét mohón itta a föld szomszjas röge...

(Dühhel) Ökölbe szorul a kezem, ha rá gondolok... Ajkán nem volt más, csak ima és megbocsájtás... A bűnöst, ki gyilkolt, ártatlan vért ontott e két kézzel tudom keresztrefeszíteni... De ártatlanul embert kivégezni — nézni nem bírom; a durván megkínzott ebet sem...

Pilátus. Tovább... Ne kiméjlj...

Kornélius. Mikor már nem bírta a kint és teste, arca vonaglott, — gúnyolták: »Ha Isten fia vagy, szállj le a keresztről — és hiszünk benned« ... és Ő imádkozott, — te éretted is: »Bocsáss meg nekik Atyám, mert nem tudják, mit cselekednek«.

Pilátus. Nem tudják...

Kornélius. Nem bírtam tovább nézni. Elhatároztam: leveszem a keresztről és elbocsátom... (Ösz-szeszorított foggal) Szét verem e hitvány népet: aztán egy szál karddal a kezemben szembeszállok Jeruzsálemmel, veled, Rómával, ha kell az egész világgal...

Pilátus. És?... Aztán?...

Kornélius. (sötéten) És ekkor, ezt már te is ép oly jól tudod, — megmozdult a föld...

Pilátus. (maga elé néz.)

Kornélius. Belsejéből soha nem

hallott hangok törtek elő. Morajlott, zugott, sirt, bömbölt...

Pilátus (némán, igenlően bólint.)

Kornélius. Aztán egyszerre — ezt is ép oly jól tudod — elsötétült a világ...

Pilátus. (maga elé) Ezért...

Kornélius. Remegett, vonaglott, hullámozott a föld, mint beteg óriás állat teste. Csak egyetlen pont maradt mozdulatlanul: az Ő keresztje... Egy vakító villám fényénél magasra emelte már lehanyatló fejét és messzehalló hangon kiáltott bele a megbomlott teremtésbe: »Elvégeztetett!« Ugy bugott bele e szó a gyáván remegő minden ségbe, mint alámerülő, kiélt világ vészharsonája s szülemlő ujj világ csatakiáltása...

Pilátus. Tovább...

Kornélius. (verejtékező homlokát törli, liheg) Nincs tovább... Amikor mindezeket láttam és hallottam, önkénytelenül földrehulltam és felkiáltottam: Valóban Isten fia volt... Így halt meg..

Felelős szerkesztő és kiadó:

P. Schneider Vencel plébános.

Elsőrendű hizott
marha-, borju-és
sertéshusok

Móró Károly

mészáros és hentesnél mindig kaphatók.

Tel. 26-99. SZEGED,
Vaspálya-utca 6

Minden alsóvárosi kath. család asztalán ott legyen a

Szegedi Havi Boldogasszony

Ismerőseinket igyekezzük rávenni, hogy rendeljék meg. Születésnap, névnap ajándékol mi is előfizethetünk számukra.

 Előfizetés egy évre 2 pengő

25. Szombat. Szent Márk. Búzaszentelő körmenet.

26. Vasárnap. Húsvét után 3-ik vasárnap. Reggel 6 óraker szentmise a »Jó Tanács Anyja« tiszteletére; a »Vasúti Missió« tagjainak közös áldozása. 8 óraker a zárda iskola gyermekeinek első szentáldozása. Délután 4 óraker a III. Rend színelőadása.

27. Hétfő. Szent Péter. Délután 2 órá-tól ostyasütés.

28. Kedd. Keresztes Sz. Pál. 10 óraker Szent Antal-mise. Délután 6 óraker szentbeszéd, litánia. A kilenckeddi ájtatosság 2-ik keddje. Fél 5 óraker a »Rózsafüzér-Társulat« vezetőinek gyűlése.

29. Szerda. Péter vértanú.

30. Csütörtök. Szienai Sz. Katalin. Munkadélután az Olláregyleti teremben. Délután 6 óraker szentbeszéd, litánia.

ANYAKÖNYVI HIREK

Kereszteltek 1931. február hó 22-től.

Zsombóki István és Sári Julianna gyermeke: Katalin; Benkő Lajos és Berta Ilona gyermeke: Julianna; Csókási Illés és Pintér Julianna gyermeke: Julianna Mária; Juhász József és Nyári Etel gyermeke: Katalin; Hunyadi József és Ruzsáli Julianna gyermeke: Klára Margit; Császár István és Vecsernyés Katalin gyermeke: István; Fodor Antal és Kispéter Erzsébet gyermeke: Antal; Balogh Illés és Csonka Eszter gyermeke: Illés Gyula; Varga József és Csúcs Matild gyermeke: Ilona Matild; Zöldi Ferenc és Borbás Anna gyermekei: Ferenc és Eszter; Venes Sándor és Kiss Anna gyermeke: Sándor Mátyás; Papp István és Fűrge Etel gyermeke: Etelka Edit; Pál Viktória gyermeke: Sándor; Virág József és Császár Anna gyermeke: Mária; Mucsi Julianna gyermeke: József; Vömeki Mária gyermeke: Klára; Deák József és Kohajda Amália gyermeke: József; Heckl Péter és Malla-tinszky Erzsébet gyermeke: Erzsébet; Reichel Imre és Török Erzsébet gyermeke: László József. Krabót Mihály és

Abrahám Veron gyermeke: József Bénédek.

Házasságot kötöttek 1931. február hó 16-tól. Kirch Vendel és Maróti Julianna; Szabó József és Nánási Rozália; Nacsá András és Szécsi Julianna; Szalmáry János és Bürgés Rozália.

Meghaltak 1931. február hó 21-től. Császár Vince 35 éves, sz. e.; Dobó János 79 éves, sz. e.; Katona Teréz 43 éves, sz. e.; Fenyvesi Mária 5 éves; Odor Tibor 1 éves; Masa Ilona 2 éves; Tamás Katalin 2 éves; Sánta Viktória 28 éves, sz. e.; Kerékös halvaszületett; Nógrádi Mária 14 hó; Katona Veron 54 éves, sz. e.; Virág Mária 1 napos; Csóré István 2 és fél éves; Kovács Lajos 56 éves, sz. e.; Sinkó Veron 57 éves, sz. n.; Tóth János 86 éves, sz. e.; Báló Mihály 35 éves, sz. e.; Lizalkovszki Gyula 48 éves, sz. n.; Katona György 61 éves, sz. e.; Farkas András 73 éves, sz. e.; Turu Veron 72 éves, sz. e.; Kuzmics Anna 71 éves, sz. e.

Rövidítések: sz. e. = szentségekkel ellátva, sz. n. = szentségek nélkül.

Mélt.
Nagys.

Reményi Erzsébet
Borbás u. 17.

urnak
urnőnek

Tanárjelölteket bölcseleiből előkészít könnyen érthető előadásban; továbbá német, angol, francia és olasz magánórákat ad
ROZGONYI MARGIT Kisfaludy utca 6. szám.

Tüzifa szükségletét hasábos, tuskózott és vágott állapotban, valamint legjobb porosz szén prima minőségben, legjutányosabban szállitva

VÖNERI Iatelepén

(Rákóczi-utca 20.) beszerezheti. — Telefon 28—79.

Figyelem!

Figyelem!

Alsóváros legelőnyösebb **borbély- és fodrászterme.**

Beretválás és hajvágás pontos és olcsó árban, iskolás fiúk és leánykák hajvágására különös gondot fordítok. Mindenféle hajvágások. Kifésült női haját bekötésre olcsón vállalok.

Havi előfizetésnél és bérletjegynél nagy kedvezmény.

Szives párt-fogást kér: **Maluska József** fodrász, Földmivesu 1. sz.

Száraz, hasábos, tuskózott és vágott tűzifa!

Mindennemű fűszer-, termény-, csemegeárunk legolcsóbb bevásárlási forrása a Petőfi-sugarúti „**HANGYA**” Szövetkezet. Telefon 16—75.

Minden árut kívánatra házhoz szállitunk!

Mész, cement,
olaj raktár.

Naponta friss
pörkölt kávé.

Tudatom a n. é. közönséggel, hogy temetéseket, hulla-szállításokat, exhumálásokat jutányosan vállalok, élő és művirág koszorúk legolcsóbban kaphatók.

Csobanov Dániel, Szeged

temetkezési vállalkozó, Takaréktár utca 2. szám.